

อาหารสมอง วีรกร ตรีเศศ

บทสนทนาเรื่องคนเสื้อแดง

น้ำจิ้มอาหารสมอง

There are two kinds of fools:
Those who can't change their
opinions, and those who won't.
โลกนี้มีสองประเภทของคนเขลา
ประเภทแรก ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง
ความคิดเห็นของตนเองได้ และอีก
ประเภทหนึ่ง ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง
ความคิดเห็นของตนเอง

วรห ได้พบกับจิมเพื่อนเก่าแก่ ทั้งสอง
ปัจจุบันทำงานวิเคราะห์การลงทุนให้ภาค
บริการธนาคาร ต่อไปนี้เป็นบทสนทนา

จิม : โอเคเห็นเสื้อแดงของประเทศยูประหวัง
รัฐบาลด้วยการยื่นบนกระษะรถปิกอัพพร้อม
กับโบกธง เปิดเพลงและเดินตามจังหวะอย่าง
สนุกสนานแล้ว ไอนึกถึงการฉลองชัยชนะของ
ทีมฟุตบอล มันไม่เห็นเหมือนการประท้วง
ใหญ่ในต่างประเทศ เช่น ฟิลิปปีนส์ อินโดนีเซีย
หรือจีน เลย

วรห : ยูต้องเข้าใจ คนไทยเขามีนวัตกรรม
พอโอบอกว่ามันคล้ายกับบรรยากาศ ฟุตบอล
ประเพณีกีฬา-ธรรมศาสตร์เมื่อ 30-40 ปีก่อน
โอว่าการออกมาชุมนุมของคนเสื้อแดงนั้นส่วน
หนึ่งได้อามิสลินจาง บ้านไหนในกรุงเทพฯ ถ้า
ไม่ตัดขาดไปจากโลกของคนเดินดินมากเกิน
ไปแล้วต้องได้ยินเรื่องราวของการให้เงินทอง
ทั้งนั้น ที่ได้รับเงินก็มีไม่น้อย แต่อย่างหนึ่งที่คน
“ตัวเล็ก” จำนวนมากมารวมกันไม่ใช่รักทักษิณ
หรือต้องการยุบสภา หรือไล่รัฐบาล หรือ
ต้องการประชาธิปไตย แต่มันคือความสนุก
และได้รู้สึกตัวเองมีความสำคัญ “ใหญ่โต”
ในวันที่มาชุมนุม

ยูดูสิหน้าเวลาเขาเชียร์จักรยานยนต์หรือยื่น
โบกธงบนรถกระบะ หน้าตาเขามีความสุขมาก
พวกนี้ในเวลาปกติเขาก็มีเงินไม่มาก ถูกรีดไถ
ถูกเอาเปรียบ ถูกรังแกอยู่เสมอ เรียกว่าปกติ
เป็นพวก oppressed แต่ในวันชุมนุมนั้นพวก
เขารู้สึกดีมากเลย เขากลายเป็นคนสำคัญขึ้น
มาและแถมได้เงินติดปลายนิ้วด้วย

จิม : ถ้างั้นยูก็ไม่เชื่อเหมือนเสื้อตะวันตกของ
พวกไอซี ที่มักเขียนทำนองว่า นปช. คือกลุ่ม
คนชนบททั้งหมดที่ตื่นตัว ต้องการสิทธิ
เสรีภาพและโอกาสทางเศรษฐกิจสังคมอย่าง
ทัดเทียมกับคนมีฐานะที่อยู่ในกรุงเทพฯ และ
ที่แห่กันมาเป็นแสนก็คือนปช.ของชนชั้น
“ลูกฮือ” ของประชาชนที่ยากจน

วรห : ยูรู้จัก BS หรือ Bullshit หรือไร้สาระ
ในภาษาไทยไหม เสื้อตะวันตกนั้นพอได้ยินคำว่า
democracy หรือ oppressed ละก็เกิด
อาการของขึ้นแบบ knee-jerk คือมีปฏิกิริยา
ทันทีโดยไม่ไตร่ตรองให้รู้ความจริงครบถ้วน

คนที่ติดตามการเมืองไทยอย่างไม่ตามอด
ด้วยอคติเกินไป รู้ว่า นปช. คือขบวนการของ
ทักษิณ โดยทักษิณ เพื่อทักษิณ แต่เขาเอาผ้า
แดงมาบังไว้ตั้งแต่แรก ปัจจุบันผ้ามันหลุดจน
ล่อนอ่อน ใครๆ ก็รู้ว่า นปช. พรรคเพื่อไทย
และทักษิณ คือสิ่งเดียวกันทั้งหมด การจะขับ
เคลื่อนให้คนจำนวนมากมาร่วมด้วยก็ต้องยก
เรื่องอื่นมาบังหน้า จะบอกไปตรงๆ ว่าเพื่อการ
กลับมาใช้อำนาจอีกครั้งของทักษิณก็จะขาด
ความชอบธรรม ดังนั้น จึงไปพูดเอาเรื่องไพร่-
อำมาตย์ ความแตกต่างระหว่างชนชั้น ความ
แตกต่างระหว่างคนมีเงินไม่มี ฯลฯ มาเป็นจุด
ขายและสร้างอารมณ์ของชาว นปช.

เมื่ออย่างงั้น ก็มีทั้งพวกคอมมิวนิสต์ดัก
พวกอยากโค่นล้มสถาบัน พวกไม่ชอบระบบที่
ตนเองไม่ได้ประโยชน์ พวกที่เห็นว่าโลก
ปัจจุบันขัดแย้งกับอุดมการณ์ที่ตนเชื่อถือ
พวกรักและสงสารทักษิณ พวกรักความเป็น
ท้องถิ่นเดียวกัน พวก oppressed ที่หลาย
ครั้งในชีวิตประสบกับการถูกรังแกเอาเปรียบ
(ซึ่งโดนมานานแล้ว มิใช่ภายใต้รัฐบาลนี้) พวก
ไม่ชอบทหาร พวกรักประชาธิปไตยแบบ
รุนแรงและลั่นเลื่อ ฯลฯ โดดเข้าร่วมด้วย

จิม : แสดงว่าทักษิณก็ไม่ขัดข้องกับความ
ต้องการหลากหลายของคนเหล่านี้ซี เพราะ
ยอมรับให้เข้ามาร่วมขบวนการอย่างน่าชื่นตา
บาน แถมยอมให้ใช้เวที ใช้พื้นที่โนสือ ใช้เงิน
ทอง และให้กำลังโกลนับสนุนด้วย

วรห : เฮ้จิม รู้ไหมยูดูฉลาดขึ้นเยอะเลยหลัง
จากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ของบ้านยู ดูเข้าใจ
อะไรง่ายกว่าเดิม ถ้าเสื้อตะวันตกเข้าใจแบบยู
ก็จะดีหรือ ไอ้เบือที่เจอะอันนิยายการเป็น
ขบวนการเพรียกหาประชาธิปไตยและความ
ยุติธรรมของคนยากไร้อย่างบริสุทธิ์ใจของ
นปช. เต็มทีแล้ว

โอพูดอย่างงั้นแล้วก็ขอมิพูดโน้ตนะ ว่ามี
ประชาชนส่วนหนึ่งจากต่างจังหวัดที่เดือดร้อน
เพราะถูกรังแกและประสบความไม่เป็นธรรม
ทางเศรษฐกิจจริง ไอ้ก็ไม่ว่ามีก็เบอร์เซนต์
แต่ที่ได้ยิน ก็มักมีแต่คนที่ต้องการมีอะไรติด
ปลายนิ้วด้วยเสมอ หรือว่าคน “บริสุทธิ์”
เหล่านี้มีความจำเป็นที่ต้องได้เงินเป็นค่าใช้จ่าย
มาชุมนุมด้วยจึงจะสามารถทั้งบ้านทั้งนามาได้

จิม : โอฟังเรื่องการที่แกนนำ นปช. แลวียุ
ชุมนุมพวกเดียวกันเอาความแตกต่างระหว่าง
ชนชั้นมาเป็นประเด็นปลุกกระดมแล้วรู้สึก
ตกใจและเห็นว่าเป็นอันตรายมาก เพราะหาก
เชื่อฟังใจแล้วบ้านเมืองจะยุ่งในวันข้างหน้า
เพราะปัจจุบันมีประชาชนชั้นกลางจำนวนมาก
ขึ้นและการสื่อสารประชานิยมมันไปได้เร็ว
และมีประสิทธิภาพยิ่ง คำโกหกบิดเบือนที่
ออกมามันวิ่งได้เร็วกว่าเดิมเป็นอันมากจน

สามารถทำความเสียหายได้อย่างฉกฉกรรจ์
วรห : สังคมไทยเนจิม ไม่ว่าใครเกิดมาใน
ฐานะอะไร ยากจนแค่ไหน ครอบครัวยาก
อะไร ถ้ามีการศึกษาและมีความรู้ ความ
สามารถแล้ว สามารถไปได้ไกลทั้งนั้น ไม่ต้อง
ดูไกลหรือ ในสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะ
รัฐมนตรี มีก็คนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ
สูงส่ง เกือบทุกคนเป็น “ลูกชาวบ้าน” ทั้งนั้น
แต่ก็ขึ้นมาได้ ซึ่งต่างจากสังคมอื่นเป็นอันมาก

จิม : โอเห็นด้วย ถึงแม้การกระจายรายได้
ของยูจะ “รวยกระจุกแต่จนกระจาย” แต่
โอกาสของความเท่าเทียมกันในสังคมมีสูง
โดยตัวการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งต่างจากหลาย

เครื่องเคียงอาหารสมอง

ชาเย็นคนหนึ่งแบกถังน้ำสองใบไว้บนบ่าเพื่อไปตักน้ำที่ริมลำธาร ถังน้ำใบหนึ่งมีรอยแตก
ในขณะที่อีกใบหนึ่งไร้รอยตำหนิและสามารถบรรจุน้ำกลับมาได้เต็มถึง แต่ด้วยระยะ
ทางอันยาวไกลจากลำธารกลับสู่บ้าน จึงทำให้น้ำที่อยู่ในถังใบที่มีรอยแตกเหลืออยู่เพียง
ครึ่งเดียว

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ ดำเนินมาเป็นเวลา 2 ปีเต็ม ที่คนตักน้ำสามารถตักน้ำกลับมาบ้านได้
หนึ่งถึงครึ่ง ซึ่งแน่นอนว่า ถังน้ำใบที่ไม่มีตำหนิจะรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานเป็นอย่างดี ใน
ขณะเดียวกัน ถังน้ำที่มีรอยแตกก็รู้สึกอับอายต่อความบกพร่องของตัวเอง มันรู้สึกโศก
เศร้ากับการที่สามารถทำหน้าที่ได้เพียงครึ่งเดียวของจุดประสงค์ที่มันถูกสร้างขึ้น

หลังจากเวลา 2 ปี ที่ถังน้ำที่มีรอยแตกมองว่าเป็นความล้มเหลวอันขมขื่น วันหนึ่งซึ่งลำธาร
มันได้พูดกับคนตักน้ำว่า “ข้ารู้สึกอับอายตัวเอง เป็นเพราะรอยแตกที่ด้านข้างของตัวเอง
ทำให้น้ำที่อยู่ข้างในไหลออกมาตลอดเส้นทางที่กลับไปยังบ้านของท่าน”

คนตักน้ำตอบว่า “เจ้าเคยสังเกตหรือไม่ว่ามีดอกไม้เบ่งบานอยู่ตลอดเส้นทางในด้านของเจ้า
แต่กลับไม่มีดอกไม้อยู่เลยในอีกด้านหนึ่ง เพราะข้ารู้ว่าเจ้ามีรอยแตกอยู่ ข้าจึงได้หว่านเมล็ด
พันธุ์ดอกไม้ลงข้างทางเดินด้านของเจ้าและทุกวันที่เราเดินกลับ...เจ้าก็เป็นผู้รดน้ำให้กับ
เมล็ดพันธุ์เหล่านั้นเป็นเวลา 2 ปี ที่ข้าสามารถที่จะเก็บดอกไม้ที่สวยงาม เหล่านั้นกลับมาแต่ง
โต๊ะกินข้าว ถ้าหากปราศจากเจ้าที่เป็นเจ้าแบบนี้แล้ว...เราก็คงไม่อาจได้รับความสวยงาม
แบบนี้ได้”

คนเราแต่ละคนย่อมมีข้อบกพร่องที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง แต่รอยตำหนิและข้อ
บกพร่องที่เราแต่ละคนมีนั้น อาจช่วยทำให้การอยู่ร่วมกันของเราน่าสนใจ และกลายเป็น
บำเหน็จรางวัลของชีวิตได้ สิ่งที่ต้องทำ ก็เพียงแค่อยอมรับคนแต่ละคนในแบบที่เขาเป็น และ
มองหาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวของพวกเขาเหล่านั้นเท่านั้นเอง

มองโลกหลายๆ ด้านเพราะคนเราไม่ได้มีแต่ข้อเสียเท่านั้น